

opgaver skal jeg blot nævne, at han var formand i udvalget vedrørende statsrevisorernes betænkning.

Under vurderingen af de vidtgående krav, som blev stillet til Brodthagen, må vi tage i betragtning, at næppe noget andet område har haft så mange såkaldte lokale sager, som Maribo amt har haft i forbindelse med de omlægninger — eller omvæltninger — der var nødvendige, da fugleflugtlinjen skulle etableres; og Brodthagen levede med i disse lokale sager, der ofte var store nok til at være landssager.

Brodthagen var i 30 år håndværkssvend i typograffaget, og han havde i alle disse år vænnet sig til — frit og usnobbet — at udtale sin mening om de sager, der var til diskussion, men han havde også vænnet sig til at kunne tage replikken. Denne vane fandt han det ikke påkrævet af aflægge, da han blev medlem af folketinget. Der var imidlertid ikke tendens til illoyalitet i hans friske replikskifter, som til gengæld undertiden gav ham en ekstra god placering, når det gjaldt den vanskelige kunst at fange dette tings opmærksomhed.

Tilsyneladende var Brodthagen en robust natur; men den trænede sportsmand må alligevel have budt sit hjerte for hårde vilkår. Han nåede derfor ikke frem til det otium, han havde regnet med at skulle tiltræde efter det førstkommende valg; men han nåede at gennemføre en arbejdspræstation, der gav respekt om hans navn og hans gerning, og som vil bevare mindet om et dygtigt og samvittighedsfuldt medlem af folketinget. (F. 1962-63, sp. 27).

